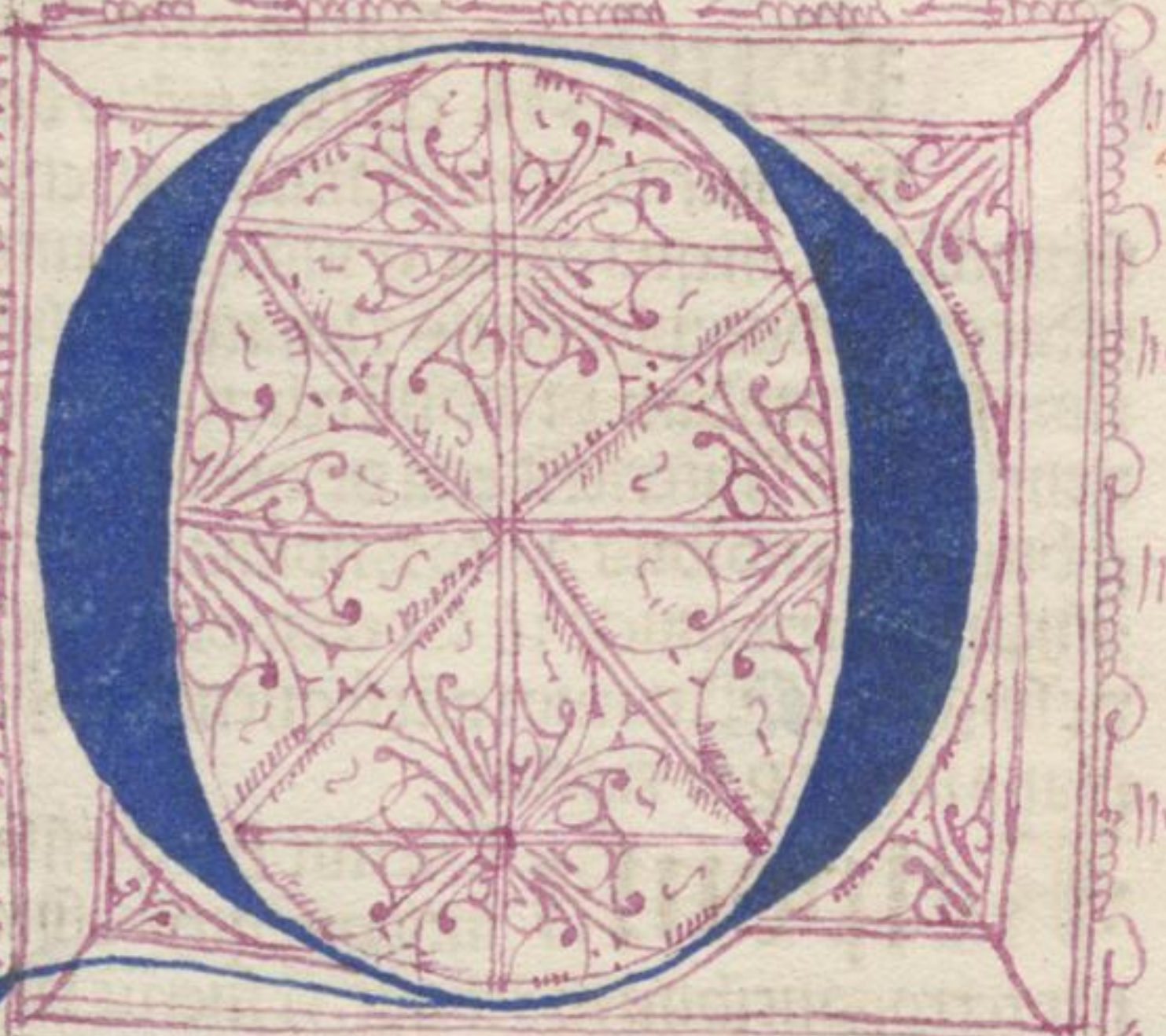

Incipiunt casus et notabilia decretorum
Reuerendissimi magistri Bartholomei bri
piensis.

Omniam suffragan
tib' antiquoz labo-

ribus minores possunt interdum perspicacius intueri. et quia per primum exercitium scientia recipit incrementum et semper in melius reflorescat. Idcirco ego Bartholomei bripiensis inter studentes Bononiensis. minimus casus decretorum quondam a beneuolentano propositos pro modulo scientie mee duxi in melius reformandos. Nam ubi corrupti fuerant scriptorum vicio eos diligenter correxi ubi defectum patiebantur suppleui. vel litteram plenius comprehendendo: vel casus ponendo ubi positi non fuerant cum hoc necessarium videbatur. et ubi linia correctionis in aliquo indigebant. puta creator omnium mihi concessit in melius commutari. litteras apertius imitando. et maxime in legibus ubi in quibusdam locis correctio necessaria videbatur non interposui verba falsata que mentes audientium non illustrant. immo deuiant a tramite veritatis. hoc feci sine vana ostentatione. et sine aliqua confusione ad honorem omnipotentis dei et studentium commodum et honorem. et in quibusdam locis litteras breuiter exponendo ubi valde difficilis videbatur. Posito igitur casu partes ubi incipiant legendo litteras assignabis nec in positione casus dices ubi prima pars incipiat vel secunda.

Nam ius ge

nus. Casus iste sic ponitur. Dicit enim hic quod duo sunt iura que genus humanum regunt et gubernant. scilicet ius naturale et consuetudo siue mos. Ius naturale est quod in lege et in euangelio continetur quo iure quis iubetur alij facere quod sibi vult fieri et hoc prohibetur alij inferre quod sibi nolit fieri. et hoc probatur auctoritate christi dicentis. omnia quecumque etc. Distinctio. .I.

Omnes leges

Capitulum istud diuiditur in tres partes. In prima parte dicitur quod leges alie sunt diuine. alie humane. diuine nature: humane autem moribus constant. et quia mores hominum sunt diuersi pro quos humane leges statuunt. ideo humane leges discrepant. quoniam alie alijs placent et alie alijs. In secunda parte dicitur quod hoc nomen fas. lex diuina. hoc nomine ius lex humana continetur. In tertia parte dicitur quod transire per agrum alienum. fas est. id est. iure diuino permittitur. ius autem non est: id est. non permittitur iure humano. secunda pars incipit ibi [fas] tertia ibi [transire]

Ex his Concluditur gratia ex supra predicto capitulo differentiam esse inter legem diuinam et legem humanam. cum omne quod fas est nomine diuine vel naturalis legis intelligatur. Nomine vero legis humane mores scripti et traditi intelligantur. In fine dicitur quod ius est generale nomen multas continens species et hoc probatur per sequentia. Casus autem trium capitulorum planus est: et per te videbis.

Consuetudo Capitulum istud diuiditur in tres partes. In prima parte ponitur definitio consuetudinis que talis est [Consuetudo est ius quoddam etc.] In secunda parte que incipit ibi [Nec differt] dicitur quod non refert utrum consuetudo sit scripta an sola ratione: id est. sine scriptura constat quoniam et legem ratione commendat. In tertia parte que incipit ibi [Porro] dicitur quod lex est ratio. quia ratione habet. et consuetudo est lex: id est. seruabitur per legem.

